

EL LLENGUATGE

17/xii/1982

Què us en sembla?

Molt usualment, en el llenguatge col·loquial, en la pronunciació de conjunts formats per un pronom feble acabat en *s* —les formes del plural *ens, us, els i les*— i un verb començat en *so* de *s*, com *saludar, salvar, seguir, separar, servir, sortir, semblar* o *celebrar*, se sent un *so* de vocal neutra que no correspon a cap forma o element gramatical. Així, frases com *Ens saluden, Els seguiran, Les celebren* o *Què us sembla?* són més o menys sovint pronunciades *Ens «a» saluden* (o, si es vol, *Ens «e» saluden*), *Els «a» seguiran*, *Les «a» celebren* i *Què us «a» sembla*. El fet, naturalment, té poca importància, però no deixa d'originar més d'una vacil·lació a l'hora d'haver d'escriure aquestes frases d'estructura tan senzilla.

Però en el cas concret d'una frase com *Què us «a» sembla?* cal fer una atenció especial, perquè existint com existeix el verb compost *assemblar-se*, format amb el prefix *a*, no és gens estrany que aquesta frase sigui escrita «*Què us assembla?*». Cal distingir perfectament, doncs, el significat i l'ús del verb *semblar*, que és un verb copulatiu, dels del verb *assemblar-se*, que significa només «denir una certa semblança» i que és sempre un verb pronominal, cosa que vol dir que el pronom feble que acompanya (normalment precedeix) les formes d'aquest verb ha de concordar-hi sempre: *m'assemblo, t'assembles, ens asseblem*, etc. En canvi, si diem *Ens sembla que no*, és clara la diferència de persona entre la forma pronominal (primera del plural) i la forma verbal (tercera del singular). *Ens sembla també*, per tant, ben clar que en les frases *Tu i jo ens asseblem molt* i *Vosaltres dos no us assebleu gaire* intervé el verb *assemblar-se*, i que quan diem, en canvi, *Atòç ens sembla evident, Tot els sembla fàcil* o *Què us sembla?* fem servir el verb *semblar* i que cal, per tant, escriure aquestes frases sense cap vocal entre la *s* del pronom i la del verb.

Hom podria encara preguntar-se si en una frase com *Què us sembla?* el *so* vocàlic que sentim entre el pronom i el verb no correspon en realitat a la reducció del pronom *en* (per emmudiment de la *n*). Efectivament, en certs casos, en lloc de *Què us sembla?* caldria dir més aviat *Què us en sembla?*, amb la intervenció del pronom *en* amb què representem complements introduïts per la preposició *de*: *d'atòç que deïem*, etc.

Albert Jané